

kommer mig derfor, at Thinget med fuld Ret kan sige, vi vilde aarlig see efter, hvorledes den drives, og derfor forbeholde vi os at give Pengene dertil, eller nægte dem, naar vi finde den drives daarløst; Ingen vil nægte dem, naar det gaaer godt, thi der er jo stor Samstemning her i Thinget for at forsatte denne Industri. Jeg vil imidlertid tillade mig at spørge de ærede Herrer, om vi vilde være heldigt situerede, naar vi faae, at det gik aldeles galt, og dog ikke kunde røre ved Loven? Der er blevet talt om constitutionelle Principer, og man har seet hen til andre Lande; men naar man vil see hen til det meest constitutionelle Land i Verden, vil man finde, at et saadant Spørgsmaal slet ikke vil kunne komme op, fordi dets Afgjørelse paa den af mig antydede Maade vilde betragtes som en Selsfølge. Jeg maa nu overlade til det høit-ærede Things Medlemmer, hvorvidt de paa en praktisk Maade vilde hævde deres Ret til at bevilge eller lade det være, eller om de vilde lade sig nøie med den tørre Theori, at de kunne nægte hele Finantsloven. Jeg antager, at det Første vil være det Rigtigste og skal naturligvis stemme for Forslaget.

Formanden: Rigsdagsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Gad: Da jeg af flere ærede Medlemmer er bleven gjort opmærksom paa, at jeg muligens kunde blive opfattet feilagtigt med Hensyn til det, jeg før udtalte om Endringsforslaget under Nr. 5, skal jeg tillade mig at udtale, at min Mening var at fraraade det ærede Thing at stemme for dette Forslag.

J. A. Hansen: Jeg har hidtil ikke taget Deel i Forhandlingerne angaaende nærværende Lovforslag og skal heller ikke gjøre det nu, men kun udtale et Par Ord med Hensyn til det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Af de Forhandlinger, der have fundet Sted om dette Lovforslag, har jeg for mit Vedkommende faaet det Indtryk, at man maatte ønske, at Præmiesystemet bortfaldt jo før jo

hellere, og den ærede Undertrivsminister har jo nu gjort et Skridt henimod denne Formening ved at stille sit Endringsforslag under Nr. 9, hvorefter det vil falde bort om 10 Aar, forsaavidt ikke en ny Lov maatte give det længere Varighed. Jeg har imidlertid troet det hensigtsmæssigt for det ærede Thing, at der var en Udvei aaben for det til at kunne gjøre dette Tidsrum noget kortere, og jeg har derfor tilladt mig at stille et Underændringsforslag til Ministerens Forslag, der gaaer ud paa at indskrænke dette Tidsrum af 10 Aar til 5 Aar. Jeg skal naturligvis ganske henstille til det ærede Thing, hvorvidt det finder, at 10 Aar ere absolut nødvendige for at opnaae Hensigten at gjøre yderligere Forsøg; jeg staaer for Dieblirket i den Formening, at 5 Aar maae ansees for at være tilstrækkelige.

Med Hensyn til min Deeltagelse i Forslaget under Nr. 10 skal jeg udtale, at jeg, ved at sætte mit Navn derunder, antog ligefrem, at de to ærede Medlemmer, mellem hvis Navne mit er kommen til at staae, være fuldkommen bestemte paa at hævde dette Forslag. Paa det indsendte skrevne Blad, der indeholdt Forslaget, stod mit Navn bag efter de to ærede Rigsdagsmænds Navne; her er det imidlertid kommet ind imellem dem, men det er ikke den Plads, det havde paa det skrevne Blad. Jeg har nu hørt, at den ærede Rigsdagsmand (Tscherning), hvis Navn staaer først, har faaet nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt at vedtage det; jeg skal ikke hævde det, naar han ikke har troet at ville gjøre det, men skal ligesom den ærede sidste Taler henstille til Thinget, hvorvidt det vil vedtage det eller ikke. Jeg kan ikke indrømme, at man derved bringer det almindelige Spørgsmaal angaaende Lovens Stilling i Almindelighed til Finantsloven op igjen; thi det er jo kun et Forslag, der gaaer ud paa, for den enkelte foreliggende Lovs Vedkommende, at staae det fast, og det forekommer mig langt fra at være det Samme som en almindelig Discussion om, hvorledes samtlige øvrige Loves Stilling er til Finantsloven.